

BIESIADNIK (8) *sb m*

biesiadnik (4), **biesiednik** (4); biesiadnik *BartBydg*; biesiednik *MiechGlab* (2), *RejAp*;
biesiadnik: biesiednik *Mącz* (3 : 1).

Wszystkie samogłoski jasne.

sg N biesiadnik (4). \diamond *pl N* biesiednicy (1). \diamond *G* biesiadników (1). \diamond *D* biesiednik(o)m (1). \diamond *A*
biesiadniki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych saprzykładów) – XVII w.

1. *Uczestnik, współtowarzysz biesiady; symposiarchus BartBydg; comessor, comes, compotor, sympotes Mącz; coepulonus, conpransor, conviva, hospes, pransor Cn* (5) : *BartBydg* 144; *Sympotes, Biefiednici, którzy wespół s łobą biefiáduyą. Mącz* 436d, 61a, 375a.

W przen (1) : czym tu grozi Pan tym biefiednikom ktorzy ołiędą ná tym winie łmácznym z gniewem Bożym zmieszánym *RejAp* 122v.

2. *Człowiek bawiący gości podczas biesiady* (1) : *Chorus Chor á zeście y zgromádzenie łpiewáków/ biefiádników/ Taneczników/ y ynfzich którzy dobrej myfli nie kázą. Mącz* 52b.

3. *Tytuł ksiąg moralnych papieża św. Grzegorza w przekładzie ruskim* (2) : *Biefiednik Rufki [cf Acceptant et nostrum Gregorium papam Romanum praecipue in libris Moraliu, quem translatum legunt et lingua eorum (biefiednik) quod valet concionantem, persuadentem vel praedicantem vocant. Miech F2] MiechGlab* *6v, **7.

Synonim: 1. godownik.

Cf BIESIADOWNIK

ZZie